

Dějme si se lehoučkou, ano? Ani neekal na odpověď, protože ji znal předem, stačilo se mi podívat do očí a objednal aláskou s vaječným kořalkem. A sobě taky, jenže vde. Byl přece autem, tak žádný alkohol. Hahaha. Musíme se přetaky rozmazlovat. Jo, lověk si musí dopřát denně malou radosti, souhlasila jsem.

Jenže to nevadí, že tou mou radostí je předem ON. Je pro mě je odměna bít tady s ním, protože se mi jako chlap strašně líbí, i když je trochu starší než já, protože mně se odjakživa líbí taková - ti zrajejší - muži. Má exmanžel byl stejně starší jak já a z toho mi zbyl akorát pocit zklamání a marnosti a ztráty času. Přetaky je to tím, že jsem v dětství silně postrádala otce a tak si teď hledím taková ty zodpovědné, otcovské typy.

Něco na tom bude. Má spíš přitahovaly jejich zkušenosti, jejich klid a vyrovnanost, že u něho dosáhli a nepotřebovali si nic dokazovat, a navíc se jim líbily ženy, jako jsem byla já.

Tak jsme pili kafe a povídali si a já si v duchu představovala, jak by to bylo, kdyby mě políbil. Moc mi to nešlo. Když jsem vzpomínala na Pavla, máho prvního předtele po rozvodu, tak to šlo lehce. Protože jsem v dala, jak to je, nebylo třeba k tomu si na to vzpomenout.

Ale tady s tím mi to nešlo. Předem jsem lela jsem, jak by byl můj první polibek. Jestli jen takové lehoučké, než nej, sotva dotek, a nebo pořádně, dlouhý a vášnivější, jestli bude zubama chapat po mejch rtech a jestli do mě vnikne i jazykem, a nebo jen tak rozdrťmá rty těma svezma bez toho, že bych ho ochutnala jak bonbón, bez poznání, jestli je jako okolo da nebo jako vno. Sedli jsme a kecali, o něm a o vjem, sama u nevím, o něm, byla jsem jak puberťáka, ale ne ta dnešní, ty dnešní holky chtějí jít jsou daleko zkušenější, ofrklejší a svatější než já ve svém věku, od těch se mám co učit. A tak jsem tam s ním seděla, vcucávala dojmy každým pátým a pila to studené kafe u tak dlouho, jen abych to protáhla co nejdéle.

Bylo mi hezky, teploučko, měkoučko a předkala jsem si: teď jsi, holka, v nebi, je třeba ne v sedmém, ale tak ve druhém, ve třetím. Taková předjemná pohazená - po tím má usměchaný dušička, my dva a vakuum kolem nás, žádné lidi, žádné přece, i ta servírka nás nechala bejt, když viděla, jak se navzájem sajeme očima.

Zřejmě chtěl to samé co já, protože i on dopřel to své kafe po mikroskopických doučkách. Možná taky předem jsem si myslel o tom, jak chutná má rty, jestli po malinách, jenže jsem je měla nartávkovaně, a to chlapi nemají rádi, a tak mě je třeba nepolíbil.

Za chvíli u dopijeme, protože po mililitrech se vypije i oceň do dna a proberem se do normálního světa, vypadnem z toho druhého, třetího nebo a jemně mrholená - nás dokonale předvede zpět k sobě.

Já vpadnu do toho svého života a budu dělat myslet na chlapy a on do toho svého, kterej neznám. Kterej je možná vác ráčkovějším než ten můj, ale i v něm se děj myslet na jednu bláznivou ženskou, která si chodí po stavbě na úteklích a pak nekonečně dlouho usrkává aláskou kávku a předem ztrácejí souvislosti, protože mluvím vác očima než pusou a jeho oči taky s tou něčím jiným, než pusa předkává.

Nechala jsem se zavázat na firmu a schraňovala jsem si v srděku taková nějaká rozehvěná, kam nka, co mě budou hájit před věkendem do pondělka do rána, kdy do nich možná zase naláduju další dávku.

A pro to stojÁ- za to ten vÁ-kend pÁ™eÁ¼Á-t na
Á°spornÁ½ reÁ¼im, nemyslÁ-te? VODOMÁŠRKA